

Nad Bosforem

31 marca 2013 r.

Nr 7

PROGRAM OBCHODÓW TRIDUUM PASCHALNEGO I WIELKANOCY 2013

24 marca: Niedziela Palmowa	Św. Antoni, godz. 10.30 (PL)
25 marca: Liturgia pokutna	Święty Duch, godz. 19.00
27 marca: Msza Krzyżma	Święty Duch, godz. 19.00 (FR/TR)
28 marca: Wielki Czwartek	Polonezköy, godz. 18.00 (PL/TR) Św. Antoni, godz. 20.00 (TR/ENG)
29 marca: Wielki Piątek	Polonezköy, godz. 18.00 (PL/TR) Büyükdere, godz. 19.00 (IT/ENG) Św. Antoni, godz. 20.00 (TR/ENG)
30 marca: Wielka Sobota	święcenie pokarmów: Polonezköy, godz. 11-15 Liturgia Wigilii Paschalnej: Polonezköy, godz. 21.00 (PL/TR) Św. Antoni, godz. 21.00 (TR/ENG)
31 marca: Wielkanoc	Św. Antoni, godz. 10.30 (PL) Büyükdere, godz. 11.30 (IT) 19.00 (ENG) Polonezköy, godz. 19.00 (PL/TR)
1 kwietnia: Poniedziałek Wielkanocny	Büyükdere, godz. 19.00

„Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu... ” (J 20, 1)

Zmartwychwstanie Pana Jezusa było zaskoczeniem dla jego uczniów. Spodziewali się innego finału. Nauczanie z mocą i spektakularne cuda nasuwały przypuszczenia i rozbudzały nadzieje na osiągnięcie wymiernych korzyści i sukcesów. Mogli liczyć na prestiż, stanowiska i dostatnie życie. Ich kalkulacje legły w gruzach na szczycie Golgoty...

Zwycięstwo nad śmiercią otworzyło przed nimi nową perspektywę. Odsunięty kamień był zaproszeniem do wiary i wolności... Spotkania ze Zmartwychwstałym Panem ukazywały sens wiary silniejszej niż obojętność, nadziei większej niż rozpacz, miłości potężniejszej niż pogarda.

Jezus nie przestaje i dziś odsuwać kamieni, aby wyzwalać z nas z grobu naszego znużenia i małoduszności. On, miłośnik życia, prowadzi nas do naszego zmartwychwstania.

Wszystkim parafianom, dobrodziejom, przyjaciołom i znajomym na święta Zmartwychwstania Pańskiego życzę dużo zdrowia, pokoju serca i pogody ducha.

Niech Zmartwychwstały Pan zawsze otacza Was swą opieką i uzdalnia do świadectwa poprzez dobre czyny.

Wesołych Świąt!

Prabaszcz

Nad Bosforem. Biuletyn duszpasterstwa polonijnego w Stambule i Polonezköy. Redaktor odpowiedzialny: o. Dariusz Wiśniewski OFMConv, Azatlı Sok. No: 1, 34453 Büyükdere, tel. 212 242 18 17, wdariusz@hotmail.com, www.duszpasterstwostambule.pl. Nakład 50 egz.

Poniższy artykuł jest kontynuacją serii rozważań o Bożych przykazaniach, których autorem jest ks. Robert Puzia CM, wykładowca filozofii w seminarium w Kijowie i częsty gość w naszej polonijnej wspólnocie. Dziękujemy!

„Pamiętaj, abyś dzień święty święcił!”

W życiu człowieka każdy dzień jego życia ma swoją niepowtarzalną wartość. Każdy dzień jest bowiem możliwością zdobycia nowego doświadczenia, bowiem każdy nowy dzień przynosi człowiekowi pewne wrażenia. Mogą one być pozytywne i wtedy człowiek przeżywa radość, a mogą one mieć też charakter negatywny i wtedy człowiek przeżywa swego rodzaju ból, który może go nawet doprowadzić do rozpacz. Jednak wśród tych wszystkich dni, jakie człowiek przeżywa, są też takie, które w swoim charakterze różnią się od pozostałych, powszednich dni. Chodzi tutaj o dni świąteczne.

W swoim życiu człowiek obchodzi różne dni świąteczne. Mogą być na przykład dni świąteczne osobiście związane z życiem człowieka, czyli jego dzień narodzenia, czy też dzień imienin. Mogą też być dni świąteczne związane z konkretnym narodem, czy też państwem. Każdy człowiek przynależy bowiem do jakiegoś narodu i jest obywatelem jakiegoś państwa. Ten rodzaj dni świątecznych ma charakter społeczny. Mogą też być dni świąteczne odnoszące się do konkretnej instytucji, z którą człowiek jest związany z racji pełnionej przez siebie funkcji. Dla dzieci i młodzieży będzie to szkoła, albo uniwersytet, natomiast dla dorosłych będzie to ich miejsce pracy. Trzeba tutaj wspomnieć, że każdy dzień świąteczny jest pamiątką jakiegoś ważnego wydarzenia, albo przypomnieniem ważnej dla danej społeczności osoby. Jednak specyficznego znaczenia nabierają dni świąteczne obchodzone w szczególnej wspólnocie, jaką jest wspólnota ludzi wierzących w Boga. Chodzi tutaj przede wszystkim o wspólnotę Kościoła Świętego.

Każdy dzień świąteczny obchodzony przez ludzi wierzących we wspólnocie Kościoła jest także wspomnieniem jakiegoś wydarzenia, mającego znaczenie dla naszego zbawienia, lub przypomnieniem osób, które swoim życiem osiągnęły stan świętości i w ten sposób stały się dla nas wzorem i przykładem prawdziwego życia oddanego w służbę Bogu. Kiedy zatem patrzymy na kalendarz naszych chrześcijańskich dni świątecznych, to nie ulega wątpliwości, że takim najważniejszym dla nas chrześcijan dniem świątecznym jest niedziela. Przeżywanie tego dnia, które nosi także nazwę Dzień Pański, koncentruje naszą uwagę przede wszystkim na tym wielkim wydarzeniu Zmartwychwstania Pana Jezusa, a które to wydarzenie ma przecież ogromne znaczenie dla naszej chrześcijańskiej wiary. Szczytowym momentem mającym istotne znaczenie, jest świętowanie Uroczy-

stości Niedzieli Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Nic zatem dziwnego, że niedziela dla każdego chrześcijanina powinna być przeżywana w zupełnie inny sposób, niż pozostałe dni tygodnia. Niedziela jest bowiem dla chrześcijanina nie tylko dniem świątecznym, ale przede wszystkim dniem świętym. Podobnie też inne chrześcijańskie dni świąteczne mają charakter dnia świętego. To właśnie do niedzieli i do innych chrześcijańskich dni świątecznych odnosi się wezwanie Bożego przykazania o obowiązku świętowania dnia świętego.

Rozważając dalej zagadnienie treści trzeciego przykazania Bożego trzeba postawić pytanie o znaczenie dnia świętego dla nas. Co to znaczy, że właśnie niedziela i inne chrześcijańskie dni świąteczne są dniami świętymi? Nie będzie tutaj przesadą powiedzieć najpierw, że chrześcijanie swoje dni świąteczne nie tyle obchodzą, co raczej świętują. Każdy bowiem chrześcijański dzień świąteczny nawiązuje właśnie do świętości. Jako chrześcijanie jesteśmy przecież powołani do świętości. Dlatego chrześcijański dzień świąteczny ma się dla nas stać okazją dla naszego uświęcenia, które polega na pogłębieniu osobistej relacji z Bogiem. Mamy w ten święty dzień wykorzystać dostępne nam środki dla naszego uświęcenia. Takim najważniejszym środkiem w każdym chrześcijańskim dniu świątecznym, czyli świętym, jest Msza święta. Jest to szczególnie spotkanie z Bogiem, z Jezusem Chrystusem. Podczas Mszy świętej w dzień świąteczny Bóg udziela potrzebnych nam łask. W ten sposób dokonuje się w życiu człowieka wierzącego pogłębienie i umocnienie jego więzi z Bogiem. W tym akcie zjednoczenia z Bogiem wyraźnie widać proces uświęcenia człowieka wierzącego i który to proces jest konieczny dla zbawienia człowieka. Innym ważnym środkiem dla owocnego przeżywania dnia świętego jest modlitwa. Chrześcijanin ma wprawdzie oddawać się modlitwie każdego dnia, ale to właśnie świętując chrześcijański dzień świąteczny chrześcijanin ma okazję do głębszej modlitwy, dzięki której dokonuje się pogłębione spotkanie z Bogiem. W tym pogłębionym spotkaniu z Bogiem urzeczywistnia się w jeszcze inny sposób proces chrześcijańskiego uświęcenia. W końcu trzeba powiedzieć, że chrześcijański dzień świąteczny to także okazja do spełnienia dobra, a trzeba pamiętać, że świętość, uświęcenie, dobro są ze sobą bardzo mocno powiązane.

Świętując zatem chrześcijański dzień świąteczny pamiętajmy, że jest to przede wszystkim dzień święty, dzień pogłębionego spotkania z Bogiem. Nie bądźmy zatem leniwi w świętowaniu dni świętych, które proponuje nam Kościół Święty. Dni święte otwierają nam drogę do zbawienia. Im więcej naszych spotkań z Bogiem w czasie dni świętych, tym doskonalsza nasza droga świętości. Ostatecznie to zbawienie i życie wieczne są celem nie tylko naszego życia na ziemi, ale przede wszystkim celem naszej chrześcijańskiej wiary.

